

РЕШЕНИЕ

№ 59

гр. Радомир, 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДОМИР, II СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **АНТОН Р. ИГНАТОВ**

при участието на секретаря **В.М. К.**
като разгледа докладваното от **АНТОН Р. ИГНАТОВ** Гражданско дело № 20231730100192 по описа за 2023 година

Искът е с правно основание чл.3, ал.1, вр. чл.1, ал.1, т.1 и т.2 ЗУТОССР.

Ищецът **Т. М. К.**, ЕГН *****, с адрес за съобщения и призоваване: гр. София, ж.к.“Л.”, бл., вх., партер /от задната страна на блока/- адвокатска кантора на адвокат **Л. П.**, е предявил иск срещу ответниците „К.Т.” ЕООД, с ЕИК:....., със седалище и адрес на управление и съдебен адрес: гр.София, ул.“М.”, район „С.” и ТП на НОИ - гр.Перник, с адрес за призоваване: гр.Перник, ул.,О. П.”, с който моли съда да постанови решение, с което да признае за установено спрямо ответниците, че трудовите взаимоотношения на ищеца с първия ответник са възникнали на 21.12.2015 година и са прекратени на 03.10.2018 година, както и да му бъдат присъдени сторените в това производство съдебни разноски.

Моли съда да приеме за установено също, че за периода, от 21.12.2015 година, до 02.01.2017 година, е работил на непълен 2 часов работен ден, в дружество „К.Г.ЕООД“ като този период да му бъде признат за трудов и осигурителен стаж на длъжност „чистач хигиенист“ на 2 часов работен ден.

Моли съда с решението си да приеме за установено и че за периода, от 02.01.2017 година, до 12.12.2017 година, е работил на непълен 6 часов работен ден, в дружество „К. Г.“ ЕООД, като този период да му бъде признат за трудов и осигурителен стаж на длъжност чистач хигиенист на 6 часов работен ден.

Моли също да приеме за установено, че за периода, от 12.12.2017 година, до 03.10.2018 година, е работил в дружество „К.Г.“ ЕООД, като този период да му бъде признат за трудов и осигурителен стаж на длъжност технически сътрудник на 6 часов работен ден.

Моли на основание чл.17, ал.2 от ГПК и чл.117 от Конституцията на Р. България, съдът да приложи косвен съдебен контрол и да обяви задължителни предписания под номер ЗД - 1-21-00892103 от 10.03.2021 година за незаконосъобразни.

Ответникът „К.Т.“ ЕООД не е подал отговор в срока по чл.131, ал.1 ГПК.

Ответникът ТП НОИ- Перник е подал отговор в срока по чл.131, ал.1 ГПК, с който е изразил следното становище:

Намира, че искът е недопустим, поради това, че, съгласно чл.5 ЗУТОССР, предпоставка за допустимост на такъв иск е представеното пред съда удостоверение от работодателя, при който е придобит стажът (или неговия правопреемник), за това че съхраняваните ведомости и осигурителни книжа на служителя са загубени или унищожени. Ако работодателят е с прекратена дейност без правопреемство, се изисква удостоверение с идентично съдържание от ТД на НАП. В настоящия случай липсват изобщо твърдения и доказателства в разглеждания смисъл, което е достатъчно да отрече приложимостта на ЗУТОССР.

По същество оспорва изцяло така предявения иск.

Оспорва се приложеното от ищеца удостоверение по чл.5, ал.1 от ЗУТОССР, издадено от „К. г.“ ЕООД, без положен печат, неизписани пълните имена на управителя, както и липса на периода за положен труд от К.. Същото не представлява удостоверение по смисъла на чл.4, ал.2, т.1 от ЗУТОССР, с оглед на което възразява да бъде допуснато, приложено и обсъждано при решаване на настоящият спор.

Твърди, че приложеният от ищеца трудов договор №от 21.12.2015 г. сам по себе си не е достатъчен, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Изискването на законовата разпоредба на КСО, съдържаща определението за "осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов.

Съдът, след като прецени представените доказателства по реда на чл.235 и чл.12 ГПК, намери за установено следното:

От фактическа страна.

В исковата си молба ищецът твърди, че с първия ответник „К.Т.“ ЕООД, е бил в трудови правоотношения, възникнали на 21.12.2015 година и прекратени на 03.10.2018 година. Позовава се на приетите по делото доказателства, за извършването на трудовата му дейност в дружеството „К. г.“ ЕООД за посочения период- трудов договор № ./21.12.2015 г. и заповед от 02.01.2017 г. според представеното удостоверение по чл.5, ал.1 ЗУТОССР, документите удостоверяващи трудов и осигурителен стаж в това число и

разходооправдателните документи- фишове за заплати и ведомости са изгубени и/или унищожени.

По делото са представени и приети констативен протокол за извършена проверка № КП-5-21-01387438/03.07.2023 г., задължителни предписания № ЗД-1-21-00892103/10.03.2021 г. за заличаване на подадените данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО за лица, в т.ч. и за Т. Милчев К., като данните са заличени. Задължителни предписания № ЗД-1-21-00892103/10.03.2021 г. са обжалвани по административен ред, като е постановено Решение № ...-...-.../20.05.2021 г. на Директора на ТП на НОИ София - град, с което жалбата е оставена без уважение като неоснователна. Посоченото решение е обжалвано по съдебен ред, като са постановени решение № ../16.02.2022 г. на АССГ, по адм. д. № 5818/2021 г., с което жалбата на „Кредитинс груп“ ЕООД е отхвърлена като неоснователна и решение № 1445/09.02.2023 г. на ВАС, по адм. д. № 5735/2022 г., с което е оставено в сила решението на АССГ. Същите са приложени по делото.

Във връзка с откритото производство по чл.193 ГПК по отношение на представеното удостоверение по чл.5, ал.1 ЗУТОССР, ищецът е ангажирал гласни доказателства, като е допуснат до разпит свидетелят Александър Т.ов Милчев. Според същия, от 18.03.2015 г. е имал споразумение с „К.Г.“ ЕООД, с което е променена длъжността по трудов договор съответно от технически сътрудник на счетоводител. Извършвал е тази трудова дейност до 01.08.2017 г., когато е осъдил дружеството за неизплатени заплати за 2017 г. Обслужвал е след това счетоводно дружество „Кредитинс Груп“ ЕООД от 22 юли 2021 г. от неговата лична фирма „А.к.“. Това започнало от 22.07.2021 г., за което му е издадено и пълномощно. Предавани са му многократно документи, за да ги представи в конкретни ревизионни производство, включително и пред НОИ. От около 2 години, никой не знае къде са тези документи. Не знае да са му предавани такива документи в цялост. Свидетелят потвърждава подписа си върху удостоверение № 2/28.02.2023 г.

Ответникът ТП НОИ- П. е направил възражение относно представеното от ищеца удостоверение по чл.5, ал.1 ЗУТОССР. Обръща се внимание, че според същото, документите удостоверяващи трудов и осигурителен стаж, в това число и разходо- оправдателните документи - фишове за заплати и ведомости са загубени и/или вероятно унищожени. Обърнато е внимание, че върху същото липсва печат, като фигурира само подпис на лицето, което го е издало- А.М., управител на „А. к.“.

От правна страна.

Исковата молба отговаря на изискванията на чл.4 ЗУТОССР, поради което искът се явява допустим.

За да бъде уважен искът по чл.3, във връзка с чл.1, ал.1, т.3 от ЗУТОССР, ищецът следва да докаже, че през процесния период е полагал труд при сочения работодател и на посочената в исковата молба длъжност, съответно работно време и начина на заплащане на труда. Съдът намира, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства ищецът не е провел пълно и главно доказване на релевантните обстоятелства, което прави искът

неоснователен и недоказан.

По делото липсват свидетелски показания на лица, с които ищецът е работил през процесния период.

За основателността на иска е достатъчно ищецът да докаже, че през процесния период е полагал труд при сочения работодател и на посочената в исковата молба длъжност, съответно работно време и начина на заплащане на труда. След като от събраните по делото писмени и гласни доказателства ищецът не е провел пълно и главно доказване на релевантните обстоятелства, искът се явява неоснователен и недоказан.

Не променя горните изводи и представеният трудов договор №от 21.12.2015 г. Същият не е оспорен от страните, но липсват доказателства относно това ищецът да е полагал труд при първия ответник, съобразно същия договор.

В този смисъл съдът споделя и твърдението на втория ответник, че наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Изискването на законовата разпоредба на КСО, съдържаща определението за "осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение.

След като не е доказано по безспорен и категоричен начин, че трудът не е полаган, не може да бъде уважен иск с правно основание чл.3, ал.1, вр. чл.1, ал.1, т.1 и т.2 ЗУТОССР.

За пълнота следва да се отбележи, че констативен протокол за извършена проверка № КП-...-.../03.07.2023 г., задължителни предписания № ЗД-...-.../10.03.2021 г. за заличаване на подадените данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО за лица, в т.ч. и Решение № ...-...-.../20.05.2021 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, се явяват ирелевантни за настоящия процес, тъй като същите не обвързват ищеца.

По разноските.

С оглед изхода на спора и предвид направеното искане за присъждане на разноски от страна на втория ответник ТП НОИ- Перник, следва да бъдат присъдени такива, съобразно правилата на чл.78, ал.3, вр. ал.8 ГПК. Ответникът е защитаван от юрисконсулт, като, предвид фактическата и правна сложност на делото, както и броя на заседанията, следва да бъде определено юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан иска на ищеца Т. М. К., ЕГН ******, с адрес за съобщения и призоваване: гр. София, ж.к. "Л.", бл., вх., партер /от задната страна на блока/- адвокатска кантора на адвокат Л. П., срещу ответниците „К. Т.“ ЕООД, с ЕИК: , със седалище и адрес на управление и съдебен адрес: гр. София, ул. "М." .,

район „С.“ и ТП на НОИ - гр.Перник, с адрес за призоваване: гр.Перник, ул.,О.П.“ ..., с който моли съда да постанови решение, с което да признае за установено спрямо ответниците, че трудовите взаимоотношения на ищеца с първия ответник са възникнали на 21.12.2015 година и са прекратени на 03.10.2018 година, съответно: за периода, от 21.12.2015 година, до 02.01.2017 година, е работил на непълен 2 часов работен ден, на длъжност „чистач хигиенист“, за периода, от 02.01.2017 година, до 12.12.2017 година, е работил на непълен 6 часов работен ден, и за периода, от 12.12.2017 година, до 03.10.2018 година, е работил длъжност „технически сътрудник“ на 6 часов работен ден, като този период да му бъде признат за трудов и осигурителен стаж

ОСЪЖДА Т. М. К., ЕГН *****, с адрес за съобщения и призоваване: гр. София, ж.к.“Л.“, бл., вх....партер /от задната страна на блока/- адвокатска кантора на адвокат Л. П., да заплати на ТЕРИТОРИАЛНО ПОДРАЗДЕЛЕНИЕ на НАЦИОНАЛЕН ОСИГУРИТЕЛЕН ИНСТИТУТ – гр. П., сумата от 200 (двеста) лева- направени разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Пернишкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Радомир: _____